

DECRET Nr. 82 din 15 aprilie 1977
pentru ratificarea unor tratate internaționale
EMITENT: CONSILIUL DE STAT
PUBLICAT ÎN: BULETINUL OFICIAL NR. 34-35 din 23 aprilie 1977

...
ART. 17

Se ratifică Convenția dintre guvernul Republicii Socialiste România și guvernul Republicii Franceze privind asigurările sociale, încheiată la Paris la 16 decembrie 1976.

...

CONVENȚIE
între guvernul Republicii Socialiste România și guvernul Republicii Franceze
privind asigurările sociale

Guvernul Republicii Socialiste România și guvernul Republicii Franceze, animate de dorința de a întări cooperarea lor, cu respectarea strictă a suveranității și independenței naționale a fiecărui stat, dorind să dezvolte relațiile între cele două state în domeniul asigurărilor sociale, afirmând principiul egalității de tratament al cetățenilor celor două părți contractante față de legislația de asigurări sociale a fiecăreia dintre ele,

au convenit asupra următoarelor dispoziții:

TITLUL I

Dispoziții generale

ART. 1

Cetățenii români sau francezi care prestează în Franța sau în Republica Socialistă România o activitate retribuită sau asimilată sunt, ca și membrii de familie care locuiesc cu ei, supuși legislațiilor de asigurări sociale ale statului pe teritoriul căruia își exercită activitatea, astfel cum acestea sunt enumerate în art. 3 de mai jos, în aceleași condiții ca și cetățenii statului respectiv, sub rezervele și modalitățile speciale convenite de comun acord.

ART. 2

Teritoriile avute în vedere prin dispozițiile prezentei convenții sunt:

În ceea ce privește România: teritoriul Republicii Socialiste România.

În ceea ce privește Franța: departamentele Republicii Franceze.

ART. 3

1. Legislațiile de asigurări sociale avute în vedere prin prezenta convenție sunt:

A. În România:

- a) Legislația privind asigurările sociale (bătrânețe, invaliditate, boala, accidente de munca și boli profesionale, deces).
- b) Legislația privind asistența medicală.
- c) Legislația referitoare la alocațiile familiale.

B. În Franța:

a) Legislația care stabilește organizarea asigurărilor sociale, cu excepția dispozițiilor care reglementează participarea străinilor la alegerile prilejuite de funcționarea regimurilor de asigurare socială.

b) Legislația care stabilește regimul asigurărilor sociale aplicabil lucrătorilor din profesiunile neagricole și legislația de asigurări sociale aplicabilă lucrătorilor din profesiunile agricole, cu excepția dispozițiilor referitoare la asigurarea voluntară în favoarea cetățenilor francezi care lucrează sau care au lucrat în afara teritoriului francez.

c) Legislațiile asupra prevenirii și reparării daunelor din accidente de munca și din boli profesionale.

d) Legislația referitoare la prestații familiale.

e) Legislațiile asupra regimurilor speciale de asigurare socială, în măsura în care se referă la riscurile și prestațiile avute în vedere de legislațiile amintite la alineatele precedente, cu excepția, în ceea ce privește funcționarii, numai a dispozițiilor specifice aplicabile acestora.

f) Legislațiile asupra regimului marinarilor, în condițiile stabilite, dacă este cazul, prin înțelegerea generală.

Prezenta convenție nu are în vedere dispozițiile referitoare la asigurarea socială a studenților și la prestațiile necontributive.

2. Prezenta convenție va avea, de asemenea, în vedere toate actele legislative sau de reglementare care ar modifica sau completa legislațiile enumerate la paragraful 1 al prezentului articol.

Totuși:

a) pentru aplicarea convenției la actele legislative sau de reglementare care se referă la o ramură nouă a asigurărilor sociale, va fi necesar, în acest scop, un acord între cele două părți contractante;

b) aplicarea convenției la actele legislative sau de reglementare, care vor extinde regimurile existente asupra unor noi categorii de beneficiari, se va face de drept, în afara de cazul în care ar exista opoziție, în aceasta privință, a părții contractante interesate, notificată celeilalte părți contractante în termen de 3 luni începând de la data publicării oficiale a acestor acte.

ART. 4

Perioadele de asigurare și cele asimilate, realizate, dacă este cazul, sub regimul de asigurare românesc, pot fi luate în considerare pentru admiterea cetățenilor celor două state, care domiciliază în Franța, la asigurarea voluntară de bătrânețe (asigurare neîntreruptă), prevăzută de legislația franceză.

ART. 5

1. Membrii misiunilor diplomatice și posturilor consulare ale părților contractante nu sunt cuprinși în domeniul de aplicare a prezentei convenții.

2. Totuși, membrii personalului administrativ și tehnic, angajații consulari și membrii personalului de serviciu, precum și personalul de serviciu al membrilor misiunilor diplomatice și posturilor consulare, care au cetățenia statului acreditant sau trimitător și fără a avea cetățenia statului acreditat sau de reședință, fiind în același timp rezidenți permanenți în statul acreditat sau de reședință, au facultatea de a opta între aplicarea legislației statului acreditant sau trimitător și cea a statului acreditat sau de reședință. Acest drept de opțiune nu poate fi exercitat decât o singură dată, în condițiile stabilite prin înțelegerea generală.

ART. 6

Prin excepție de la dispozițiile art. 1 din prezenta convenție:

1. Nu sunt supuși regimului de asigurări sociale al statului în care se prestează activitatea și rămân supuși regimului de asigurări sociale al statului de origine:

a) de drept, personalul retribuit, detașat de către cel care l-a angajat, în celălalt stat, pentru a efectua o lucrare determinată cu caracter temporar, în măsura în care durata detașării nu depășește 3 ani, în care sunt cuprinse și perioadele de concediu;

b) sub rezerva unui acord prealabil, consimțit concomitent de autoritățile competente ale celor două state sau de autoritățile pe care acestea le-au delegat în acest scop, personalul retribuit, detașat de către cel care l-a angajat, în celălalt stat, să efectueze o lucrare determinată cu caracter temporar a cărei durată, inițial prevăzută sau nu, trebuie să se prelungească mai mult de 3 ani.

2. Personalul retribuit al întreprinderilor publice sau particulare de transport din una dintre părțile contractante, care lucrează în celălalt stat, fie în mod permanent, fie cu titlu temporar, fie ca personal ambulant, este supus regimului de asigurări sociale în vigoare în statul unde își are sediul întreprinderea.

Totuși, atunci când întreprinderea are pe teritoriul celuilalt stat o sucursală sau o reprezentanță permanentă, înțelegerea generală va determina condițiile în care personalul retribuit, folosit de către aceasta, va putea fi supus legislației statului unde este instalată aceasta unitate.

ART. 7

Autoritățile competente ale părților contractante vor putea să prevadă de comun acord și, în special, în interesul personalului retribuit din unul sau din celălalt stat, și alte excepții de la dispozițiile art. 1.

De asemenea, vor putea conveni ca excepțiile prevăzute la articolul precedent nu se vor aplica în anumite cazuri particulare.

TITLUL II

Dispoziții speciale fiecărei categorii de prestații

CAP. 1

Boala, maternitate, deces

ART. 8

Persoanele care se duc dintr-un stat în altul pentru a exercita o activitate retribuită beneficiază, ca și membrii lor de familie care le însoțesc, de prestațiile de boala, maternitate, prevăzute de legislația statului noului loc de munca, dacă:

a) au început o perioadă de asigurare în baza legislației acestui din urma stat;

b) îndeplinesc condițiile cerute pentru deschiderea dreptului la prestații ținându-se seama, la nevoie, de perioadele de asigurare sau asimilate realizate anterior potrivit legislației din celălalt stat.

ART. 9

Personalul român salariat în Franța sau lucrătorii francezi salariați în Republica Socialistă România beneficiază în timpul unei șederi temporare efectuată în statul de origine, cu ocazia unui concediu plătit sau a unui concediu fără plată, de prestațiile de boala, maternitate, dacă le sunt necesare îngrijiri medicale, imediate, inclusiv spitalizarea, sub rezerva ca instituția de asigurare de care aparține cel interesat să fi atestat ca dreptul la prestații este deschis.

Aceasta atestare, care echivalează cu o aprobare, nu este valabilă decât pentru o durată maximă de 3 luni.

Totuși, acest termen poate fi prelungit pentru o nouă perioadă de 3 luni, prin hotărârea instituției de asigurare de care aparține cel interesat, pe baza unui aviz favorabil al organelor de control medical.

ART. 10

În ipoteza unei boli care prezintă un caracter de excepțională gravitate, astfel definită prin înțelegerea generală amintită mai sus, personalul retribuit, care are dreptul la prestații de boala, maternitate, în sarcina instituției competente a statului unde lucrează, păstrează acest beneficiu în sarcina acestei instituții atunci când el este autorizat să continue tratamentul pe teritoriul celuilalt stat.

Aceasta autorizare nu poate fi refuzată decât dacă este stabilit ca deplasarea celui interesat este de natura să-i pericliteze starea sănătății sau aplicarea tratamentului medical.

ART. 11

Prevederile art. 9 și 10 se aplică și membrilor de familie care însoțesc personalul retribuit.

ART. 12

Personalul retribuit român sau lucrătorii francezi, la care se referă art. 6 (1) din prezenta convenție, ca și membrii lor de familie care îi însoțesc, beneficiază de prestații de boala, maternitate, pe timpul întregii durate a șederii lor în statul unde lucrează. Aceleași drepturi le au și persoanele prevăzute la art. 5 (2) care au optat pentru aplicarea legislației statului acreditant.

Asigurarea prestațiilor în natura se face, potrivit modalităților ce vor fi prevăzute în înțelegerea generală, fie prin instituția locului de ședere temporară, în contul instituției de asigurare de care aparține cel interesat, fie direct de către aceasta din urma.

ART. 13

În cazurile prevăzute la art. 9, 10, 11 și 12, prestațiile în natura (îngrijiri) vor fi acordate de instituția statului locului de ședere, potrivit legislației aplicabile în statul respectiv.

Cheltuielile efectuate nu pot duce la obligații mai mari decât cele care decurg din aplicarea legislației statului respectiv cetățenilor proprii.

Înțelegerea generală stabilește modalitățile potrivit cărora sunt restituite costurile prestațiilor în natura, ca și cheltuielile ocazionate de controalele medicale pe care instituțiile din statul de ședere temporară sau în care are noul domiciliu le-ar putea efectua la solicitarea instituției de asigurare de care aparține cel interesat.

ART. 14

În cazul în care se convine asupra unei restituiri pe baza de justificare, acordarea de proteze, de mare aparatura și alte prestații în natura de mare importanță, a căror listă va fi anexată la înțelegerea generală, este, în afara cazurilor de urgență absolută, supusă autorizării instituției de asigurare de care aparține cel interesat.

ART. 15

În cazurile prevăzute la art. 9 și 10, decesul survenit pe teritoriul statului de ședere temporară se consideră ca și cum ar fi survenit pe teritoriul celuilalt stat.

CAP. 2

Accidente de munca și boli profesionale

ART. 16

Personalul român retribuit sau lucrătorul francez, victima a unui accident de munca sau care a contractat o boală profesională pe teritoriul uneia dintre părțile contractante și are dreptul la prestațiile cuvenite pe perioada de incapacitate temporară, păstrează beneficiul acestor prestații în sarcina instituției competente atunci când cere să continue tratamentul pe teritoriul celuilalt stat, cu condiția ca, înainte de plecarea sa, să fi obținut autorizarea instituției franceze sau române de asigurare de care aparține cel interesat.

Această autorizare nu poate fi refuzată decât dacă se stabilește ca deplasarea celui interesat este de natură să pericliteze starea sănătății sale sau aplicarea tratamentului medical.

ART. 17

Personalul prevăzut la art. 6 (1) din prezenta convenție, victima a unui accident de munca sau care a contractat o boală profesională pe teritoriul statului unde acesta lucrează, are dreptul la prestațiile cuvenite pe timpul perioadei de incapacitate temporară.

El beneficiază de primele îngrijiri potrivit legislației statului pe teritoriul căruia lucrează.

Acordarea prestațiilor se continuă, potrivit modalităților ce vor fi definite prin înțelegerea generală, fie către instituția locului de ședere temporară, în contul instituției de asigurare de care aparține cel interesat, fie direct de către aceasta din urmă.

ART. 18

Dispozițiile art. 13 și 14 de mai sus sunt aplicabile la prestațiile în natura acordate pe timpul perioadei de incapacitate temporară, potrivit legislației privind accidentele de munca și bolile profesionale.

ART. 19

Pentru a se aprecia gradul de incapacitate permanentă, rezultată dintr-un accident de munca sau dintr-o boală profesională, în raport de legislația unui stat, accidentele și bolile profesionale ivite mai înainte sub legislația celuilalt stat sunt luate în considerare pentru deschiderea dreptului, ca și cum s-ar fi ivit sub legislația primului stat.

CAP. 3

Invaliditate

ART. 20

Pentru lucrătorii salariați care se duc dintr-un stat în altul, perioadele de asigurare sau asimilate, realizate sub regimul asigurărilor sociale din primul stat, sunt însumate, la nevoie, cu condiția ca acestea să nu se suprapună cu perioadele de asigurare sau asimilate, realizate sub regimul de asigurare al celuilalt stat și numai pentru deschiderea dreptului la prestații la acest din urmă stat.

CAP. 4

Bătrânețe

ART. 21

1. Perioadele de asigurare îndeplinite sub fiecare dintre legislațiile celor două părți contractante, precum și perioadele recunoscute ca asimilate cu perioadele de asigurare, sunt însumate, la nevoie, cu condiția ca ele să nu se suprapună și numai pentru aprecierea condițiilor de deschidere a dreptului la prestații.

2. Perioadele recunoscute ca asimilate perioadelor de asigurare sunt, în fiecare stat, acelea care sunt recunoscute ca atare prin legislația statului respectiv.

Atunci când perioada recunoscută ca asimilată unei perioade de asigurări prin legislația unui stat coincide cu o perioadă de asigurări realizată în celălalt stat se ia în considerare de către instituția acestui din urmă stat numai perioada de asigurare.

Atunci când aceeași perioadă este recunoscută ca asimilată unei perioade de asigurări, în același timp de către legislația română și de către legislația franceză, această perioadă este luată în considerare de către instituția statului unde cel interesat a fost asigurat cu titlu obligatoriu, în ultimul timp, înainte de perioada în cauză.

3. Atunci când legislația unuia dintre cele două state acordă anumite avantaje de bătrânețe, numai dacă perioadele de asigurări au fost îndeplinite într-o profesie supusă unui regim special de asigurări sau, eventual, într-o profesie sau o muncă determinată, perioadele îndeplinite sub legislația celuilalt stat nu vor fi luate în considerare pentru admiterea la beneficiarul acestor avantaje, decât dacă ele au fost realizate sub un regim de asigurare corespunzător sau, în lipsă, în aceeași profesie ori, eventual, în aceeași funcție.

Dacă, cu toată însumarea unor astfel de perioade, cel interesat nu îndeplinește condițiile care să-i permită să beneficieze de aceste avantaje, perioadele amintite sunt atunci însumate în vederea admiterii la beneficiul prestațiilor regimului general de asigurare, fără a se ține seama de specificul lor.

CAP. 5

Prestații familiale

ART. 22

Copiii personalului la care se referă art. 6 (1) din prezenta convenție, care însoțesc acest personal pe teritoriul celuilalt stat, au dreptul la prestațiile familiale prevăzute de către legislația căreia personalul respectiv îi rămâne supus, așa cum vor fi stabilite prin înțelegerea generală.

TITLUL III

Dispoziții diverse

ART. 23

O înțelegere generală, adoptată de către autoritățile competente ale celor două state, va stabili, în măsura în care va fi necesar, condițiile de aplicare a prezentei convenții și, în special, cele referitoare la articolele care trimit în mod expres la amintita înțelegere generală.

Prin aceasta înțelegere generală vor fi desemnate organismele de legătură ale celor două state.

În afara de acestea, vor fi stabilite modelele de formulare necesare punerii în aplicare a procedurilor și formalităților stabilite în comun.

ART. 24

Sunt considerate, pentru fiecare dintre părțile contractante, ca autorități competente, în sensul prezentei convenții, ministrii care sunt însărcinați, fiecare în ceea ce privește aplicarea legislațiilor enumerate în art. 3.

ART. 25

Autoritățile competente ale celor două state:

- vor încheia, în afara de înțelegerea generală la care se referă art. 23, orice înțelegeri care să o completeze sau să o modifice, mai ales în vederea definirii modalităților efectuării atât a controlului medical și administrativ, cât și a procedurilor de expertiză necesare aplicării prezentei convenții;

- își vor comunica direct toate informațiile referitoare la măsurile luate, pe plan intern, pentru aplicarea prezentei convenții și a înțelegerilor convenite pentru aplicarea sa;

- își vor sesiza reciproc dificultățile care ar putea apărea pe plan tehnic din aplicarea dispozițiilor convenției sau a înțelegerilor convenite pentru aplicarea sa;

- își vor comunica direct toate informațiile referitoare la modificările aduse legislațiilor și reglementărilor la care se referă art. 3, în măsura în care aceste modificări ar fi susceptibile de a afecta aplicarea prezentei convenții sau a înțelegerilor convenite pentru aplicarea sa.

ART. 26

Autoritățile competente și instituțiile de asigurări sociale ale celor două părți contractante își vor da concursul pentru aplicarea atât a prezentei convenții, cât și a legislației de asigurări sociale a celuilalt stat.

ART. 27

Beneficiul scutirilor de taxe de timbru și de taxe consulare, prevăzute de către legislația uneia dintre părțile contractante pentru acele ce trebuie prezentate administrațiilor sau instituțiilor de asigurare socială ale acestei părți contractante, se extinde la actele corespunzătoare ce trebuie prezentate pentru aplicarea prezentei convenții administrațiilor sau instituțiilor de asigurare socială ale celeilalte părți contractante.

Toate actele, documentele și orice dovezi ce trebuie prezentate în executarea prezentei convenții sunt scutite de viza de legalizare.

ART. 28

Comunicările pentru aplicarea prezentei convenții de către beneficiarii acestei convenții sau de către autorități, instituții sau organe de jurisdicție ale unui stat, adresate autorităților, instituțiilor sau organelor de jurisdicție ale celuilalt stat, sunt redactate în limba oficială a unuiu sau a celuilalt stat.

ART. 29

De ambele părți nu poate fi făcută nici o dificultate transferurilor financiare care rezultă din aplicarea atât a prezentei convenții, cât și a legislației de asigurări sociale a celeilalte părți, și, în special, cu privire la asigurarea voluntară și la regimurile complimentare de pensionare.

Autoritățile competente ale celor două state vor putea, de comun acord, să încredințeze organismelor de legătură sarcina de a centraliza, în vederea transferării în celălalt stat, sumele rezultate din unele operații prevăzute în prezenta convenție.

ART. 30

Transferurile prevăzute la art. 29 se efectuează în devize libere, pe baza cursului oficial de schimb în vigoare la data transferului.

ART. 31

Toate dificultățile referitoare la aplicarea prezentei convenții vor fi soluționate, de comun acord, de către autoritățile prevăzute la art. 24.

În cazul în care nu ar fi posibil să se ajungă, pe aceasta cale, la o soluție, aceasta va trebui să fie căutată pe cale diplomatică.

ART. 32

Fiecare parte contractantă va notifica celeilalte îndeplinirea procedurilor constituționale necesare, în ceea ce o privește, pentru intrarea în vigoare prezentei convenții. Aceasta va intra în vigoare în prima zi a celei de-a doua luni care va urma datei ultimei notificări.

ART. 33

Orice perioadă de asigurare realizată în baza legislației unui stat, înainte de data intrării în vigoare a prezentei convenții, este luată în considerare dar numai pentru deschiderea dreptului la prestațiile prevăzute de dispozițiile prezentei convenții, în conformitate cu dispozițiile acesteia.

ART. 34

Pentru personalul a cărui detașare este în curs la data intrării în vigoare a convenției, aceasta data constituie punctul de plecare al termenului prevăzut la art. 6 paragraful 1 al convenției.

ART. 35

Prezenta convenție va rămâne în vigoare pe durata nedeterminată. Fiecare parte contractantă o va putea denunța cu un preaviz de 6 luni, notificat pe cale diplomatică.

În caz de denunțare, prevederile prezentei convenții vor rămâne aplicabile drepturilor dobândite.

Încheiată la Paris la 16 decembrie 1976, în două exemplare originale în limba română și în limba franceză, ambele texte având aceeași valoare.

Pentru guvernul
Republicii Socialiste România,
MANEA MĂNESCU

Pentru guvernul
Republicii Franceze,
RAYMOND BARRE